

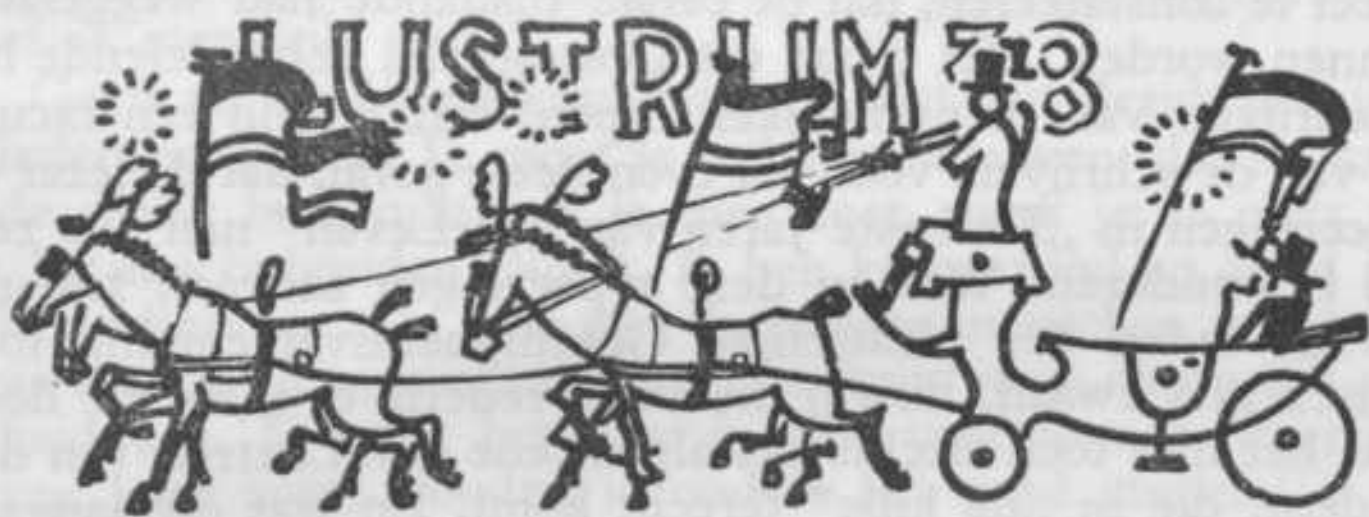
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: L. C. SLOTH BLAAUBOER. GRIFFIER: A. W. VAN HAEFTEN. REDACTEUREN: J. W. VAN PIENBROEK — J. KNEPPELHOUT — C. T. DE IONGH — P. J. DE LINT — H. REILINGH.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
14e JAARGANG VRIJDAG 28 JANUARI 1938 8 BLZ. No. 17

PROLOOG.

Het licht bij de poppenkast verflauwt . . . De lampen, die het Marktplein verlichten vlammen langzaam op . . . De gestalte van Jan Klaassen verschijnt midden op het marktplein . . . Hij brengt z'n trompetje aan de mond en tettert en schettert vrolijke wijsjes . . .

Dan wordt een tweede figuur zichtbaar . . . Oogenschoonlijk lijkt deze wat op de Jan Klaassen-figuur. Hij draagt een kleurig narrenpakje met een rinkelend bellenkapje, dat schittert in de helle gloed van de schijnwerpers . . .

Het Spiegelzotje! Met z'n spiegeletje vangt hij een bundel licht op en tast hiermee het marktplein af. Plotseling heeft hij het gevonden . . . de witte vlek trof Jan Klaassen. Deze staakt z'n vrolijke trompetspel en kijkt verwonderd rond . . .

Het Zotje rent op hem af en er volgt een vreemdsoortige, doch allerhartelijkste begroeting. Jan Klaassen bekijkt namelijk zichzelf in het spiegeletje, dat het Zotje hem voor den neus houdt en schatert het dan uit van het lachen, terwijl hij het Zotje aldoor op den schouder slaat.

Als de lachbui dan bedaard is trekken ze samen het marktplein rond op de tonen van de ontwerp-lustrummarschen, die Jan op z'n trompet voortoetert. In de tutti's valt het orkest in, en hoewel slechts twee figuren tijdens deze scène in de speelruimte zijn, geeft het geheel toch een zeer levendige indruk.

Op het hooren van de muziek komt uit alle kleine hoekjes en straatjes, die op het marktplein uitkomen, een groote Corpsmassa te voorschijn.

Het licht, dat in de vorige scène alleen de twee acteerende gestalten met een bundel had gevolgd, laait weer op . . .

Jan Klaassen en het Zotje vormen nu het middelpunt van een troep Corpsgepeupel, die zich onder luide toejuichingen om hun helden heen heeft gegroepeerd.

„Jan, ik weet iets!”, komt plotseling het benepen stemmetje van het Zotje, door de luidsprekers tot net verstaanbaar versterkt boven het geloei van de menigte uit. De muziek zet nu traag het „Spiegeletje, Spiegeletje aan de wand” in, het volk joelt mee, en de dialoog, die zich tusschen Jan en het Zotje ontspint gaat geheel en al verloren in de brouhaha van de deinende massa.

De muziek versnelt het tempo, het volk wordt uitgelaten. Dan, als de muziek tot een wilde werveling is uitgegroeid, maakt Jan Klaassen een duik in de menigte en verheft zich op het podium links van de poppenkast. Met een krijschende stem, die alles overschreeuwt, roept hij:

„Het tuig moet stil zijn!”

Als bij tooverslag zwijgen orkest en gepeupel; de lampen, die het marktplein verlichten dooven uit; alleen een smalle, zeer heldere bundel, die op het linksche podium is gericht, verlicht de centrale figuur: Jan Klaassen.

Het is nu volkomen stil, en met een heldere en vastberaden

stem, die evenals verlichting en reactie van de menigte een scherp contrast vormen met de vorige scène, begint Jan: „Het Zotje en ik hadden het ons zoo voorgesteld: hier het marktplein, vlak, en ginds de oude kerktoren; strevend; om ons heen de kleine straatjes en grachtjes, die de stad doorkruisen. Ginds rechts, als centraal uitgangspunt, het straatje dat naar het redactiebureau van de Spiegel leidt. Van daar uit hadden het Zotje en ik ons gedacht de Jan Klaassen-figuur telkens een nieuwe dag in de maatschappij te laten beginnen. U moet echter vooral niet vergeten, dat dit alles nog slechts een voorloopige schets is, dat dus vooral de details nog overal voor wijziging vatbaar zijn. We zijn thans zoover gevorderd, dat de proloog klaar is; het wachten is thans op de eerste dag!” De lichtbundel dooft weer uit; even nog een felle flits, die de geheel leege poppenkast zoo scherp mogelijk toont; dan is het weer totaal duister. Mompelend verlaat de Corpsmassa in groepjes het plein . . .

Wat het Zotje zegt, dat beaamt de redactie natuurlijk. Zoo deelt de redactie U thans op haar manier mede, dat zij het plan heeft opgevat om naast het boek, dat de Senaat op de bibliotheek zal leggen, elke week één van haar kolommen te reserveren voor de beschrijving van een dag uit het leven van Jan Klaassen. Het is niet de bedoeling, dat op deze wijze een volledig lustrumspel uit deze kolommen zal groeien, maar wel, dat uit al deze dagen tenminste eenige nieuwe en frissche ideeën voort zullen sprouiten die het spel nog meer dan thans het geval is, zullen maken tot een spel, dat gegroeid is in het D. S. C.; tot ons spel. Over het algemeen heeft de redactie — en met reden — niet veel vertrouwen in haar lezers, vooral niet als zij die lezers ertoe wil brengen iets te schrijven. Toch is het waarachtig niet te veel gevegd, dat van de vierhonderdvijftig corpsleden, die de adreslijst van de Almanak opvullen, er iedere week eens één een avond aan z'n schrijftafel zal gaan zitten om aan het lustrumspel dat zijn Corps zal opvoeren iets bij te dragen.

We doen dus toch weer een beroep op onze lezers, in de hoop dat, nu wij hen een zoo belangrijk onderwerp in de schoot werpen zij eindelijk eens zullen toonen een fantasie te bezitten, het Corps waardig.

Te beginnen met de volgende week verwachten wij dus van onze lezers elke week minstens één kolom copy over Jan Klaassen, over dagen waarin U Jan Klaassen de dolste avonturen kunt laten beleven, over dagen die desnoods alleen op papier mogelijk zouden zijn.

Wij dringen er met klem op aan,
Op deez' manier voor 't Spel aan 't werk te gaan! P.

Uit de Haagsche Post van deze week:
. . . Kroegjolen, die hij moet bijwonen uit verplichting tegenover zijn lidmaatschap, maakt hij zoo kort mogelijk . . .
(pag. 154, Studenten-Portretten door Rein Valkhoff.)

L.

ALMANAK 1938.

Het Mengelwerk. Het eerste is een alleraardigst verhaaltje, n.l. „de geschiedenis” van „De Roof in de Kerkstraat”, waarin éérs dit gebeurde en toen dat, met het gevolg, dat het ten slotte zus en zoo afliep, terwijl het toch niet zoo had kunnen loopen, als niet zeventig jaar geleden in hetzelfde huis . . . , en zoo niet precies op denzelfden datum, voor vijfhonderd jaren

Nu bestaat de Kerkstraat in Delft werkelijk en ook dat huisje, waarin werkelijk een student woont, die bouwkunde studeert en een prachtige kist bezit, terwijl het ten slotte ook waarschijnlijk is, dat er een gang onder het huisje doorloopt We zien dus, dat we met een geïnspireerd verhaal te doen hebben en ik mag wel zeggen, *geïnspireerd* in de allerbeste beteekenis van het woord!

De schrijver uit in een volkomen pretentielooze, ja eigenlijk kinderlijke, stijl de groote liefde die hij voor onze goede mooie oude stad en haar simpele brave bewoners is gaan gevoelen in de vele jaren, die hij, waarschijnlijk intensief, in Delft heeft doorgebracht.

Intensief, want dat blijkt uit de zeer eenvoudige, maar zuivere weergave van de stad en haar sfeer en uit de charmante geestige beschrijving van de echte Delftsche typen, die in het verhaal voorkomen.

Alles bij elkaar genomen, een stuk mengselwerk, een D. S. Almanak waardig!

Toevallig is het mij bekend, dat „Ouwe Gerrit” de vrucht is van een eerstejaars. Ondanks het feit, dat de schrijver pas twee maanden in Delft studeerde, toen hij dit stukje proza schreef, heeft deze stad, waar de Oude Gerritten maar voor het grijpen zijn, reeds haar stempel op den schrijver gedrukt. Het stukje is niet zonder talent geschreven en draagt, mede de jeugd van den auteur in aanmerking genomen, de belofte in zich voor goed mengselwerk in vele volgende almanakken. Ik raad slechts den schrijver, die litteraire aspiraties heeft, hiermede vooral voorzichtig te zijn!

In „Tooneeltrein” is weer het aloude thema opgevat van den geslaagden, intelligenten, superieuren student — ditmaal heet hij John en in de spoorwegcoupé zit hij inderdaad „in een pantsertorentje van geestelijke superioriteit” —, die natuurlijk een prima corpslid is, maar tegelijk ook verloofd is met, natuurlijk, een zeer bijzonder meisje.

In de Almanakken 1928—1932 stond een serie van dergelijke subliem geschreven verhalen, die culmineerden in „Babette” (1932), hetgeen een meesterstuk was van psychologische typeering, stijl en daarbij ook studentenproza. Het behoeft niemand te verwonderen, dat velen, begrijpelijk onder de indruk van dit aantrekkelijke soort mengselwerk, eveneens een poging wagen op dit toch zoo moeilijke gebied. O.i. is de schrijver van „Tooneeltrein” wel zeer sterk onder de indruk geweest van „Horreurs Sympatiques” uit de Almanak voor 1931.

Het zwaartepunt van „Tooneeltrein” bestaat uit de gedachten die John heeft, terwijl hij naar het station wandelt en terwijl hij in de trein naar zijn meisje zit. Bijna precies zoo is het met Gilles uit „Horreurs Sympatiques”.

De gedachten, die John koestert, zijn die van een scherp-analytisch denkend maar wrang iemand. Het doet daarom vreemd aan, als hij aarzelt of hij niet toch maar, in plaats van naar Ingrid, naar de Bestuursinstallatie zal gaan, die zonder eereleden, dus o.a. ook zonder hem, „als een bier zonder schuim” zal zijn; om het schuim van het bier te zijn, moest John m.i. veel vroolijker en minder somber zijn. Dat de typeering ook verder vaag en dikwijls foutief is, blijkt ook uit andere voorbeelden, o.a. het feit, dat hij twee maal wegens openbare dronkenschap is opgebracht: dat past al evenmin bij den tamelijk saaien John. Tegen de man van het ketting-pontje zegt John: „Dag kaptein, wil je me even overvaren?” In „H. S.” zegt Gilles tegen de man achter het loket: „Directeur, mag ik een kaartje van je?” Dit wil geenszins een beschuldiging van plagiaat zijn, want hoogstwaarschijnlijk herinnert zich de beschrijver van John de aangehaalde zin uit „H. S.” heelemaal niet bewust; ik wil hier slechts aantonen, hoe sterk na zooveel jaren de stijl uit dien tijd thans nog nawerkt.

Het beste gedeelte uit „Tooneeltrein” is ongetwijfeld de beschrijving van de gedachten, die John koestert omtrent die antipatieke „aardige familie” in de trein.

Het abrupte einde van het verhaal is origineel maar de soort originaliteit is minder origineel.

Te apprecieeren is de wel geslaagde poging, om ook in dit verhaal weer aan te toonen, hoe onterecht de meeste verlovingsen zijn! Een goede eigenschap ervan is voorts, dat de stijl weinig te wenschen over laat.

Overigens, wat stijl betreft, is „De Rooie, en de Ontzaglijke Mina” het beste wat de Almanak 1938 biedt.

De zinnen zijn geheel gebouwd in de taal, die de twee hoofdpersonen van het verhaal spreken, veelal beginnend met „En”, „Toen” of „Maar”.

Gelukkig maakt deze schets wél de indruk, van door studentenbril te zijn gezien; ik zeg gelukkig, want dergelijke schetsen hebben dikwijls de neiging een litteraire poging te zijn en niets anders, dus iets, wat wij liever niet zien in een studenten-almanak.

De beste Jaren van ons Leven. Het is niet moeilijk te raden, dat deze lange geschiedenis van meer dan één hand afkomstig is. Maar dat is ook het eenige, wat niet moeilijk is van dit stuk mengselwerk voor den recensent. Het heeft de eigenschap om bij een eerste vluchtige lezing een langdradige indruk te maken tot dat men plotseling geboeid wordt door de zeer geestige weergave van het geroddel der provinciestaddames en vervolgens de prachtige redevoering van den heer F. Koolman.

Eenmaal geboeid zijnde, wordt men ook getroffen door de vondst van het eenigen mannetje, dat bleef zitten, omdat het doof was en dat Koolman's eenige vriend werd in zijn zoo naargeestige omgeving. Eenmaal geïnteresseerd door het einde gaat men zich nu ook eens in het begin verdiepen, om dan direct te constateeren, dat de eerste bladzijde had weggelaten kunnen worden. Het citaat uit Dostojevski, behandelende het beschrijven van menschen typen, schijnt mij een excuus toe van de schrijvers voor het eventueele geval, dat de lezer de typeeringen in „De beste Jaren van ons Leven” niet zoo zeer zou bewonderen. Wat nu deze typeeringen aangaat, zijn die van de leden der plaatselijke Gezelligheidsvereniging toch heusch niet kwaad, terwijl die van Frederik er niets toe doet, daar het hier toch slechts het algemeene geval betreft van den student, die in „de kille” terecht komt. En wat dit aangaat, zijn de schrijvers zeker geslaagd. Dit hoofddeel van het verhaal draagt zeker een persoonlijk (eenigszins somber, wat uiteraard moeilijk anders kan) karakter, terwijl het eenige in het begin, dat opvalt door een zekere leutig-studentikooze geestigheid, te weten de scène van Frederik, Gerrit en de ploerterij, eigenlijk lijkt op een ander verhaal, door een ander geschreven.

Maar zoo gaat het nu eenmaal met stukken, afkomstig van meer dan één hand, en zoo heel erg is dat in een studenten-almanak ook niet.

Een fijn-geestige schets is „Gesprekken in een Spoorwagen (vervolg)”.

„Adriaan, de Intellectueel”. Oh, gij professor, die dat hebt klaargemaakt, hoe goed proef ik U uit deze, Uw taart!

E. A. K.

„INSPICE ET CAUTUS ERIS”.

„Dat is nu de reden . . . dat de Delftsche Studenten Almanak beter (is) dan alle anderen.”

(Spiegel 21 Januari).

Het was met gemengde gevoelens, dat we bovenstaande regelen lazen. Niet zoozeer, dat we aan de waarheid ervan twijfelden, o neen. Er stond immers bij, dat dit algemeen erkend wordt, ook in de jaarlijksche recensies. En we maakten er ons ook niet af met het bekende „in het land der blinden”, hier zeer zeker niet van toepassing.

Nee, het was met een zeker beklemdheid, dat we deze zelfgenoegzame bewering lazen. „Tevredenheid is het begin van achteruitgang.”

En past hier tevredenheid in alle opzichten?

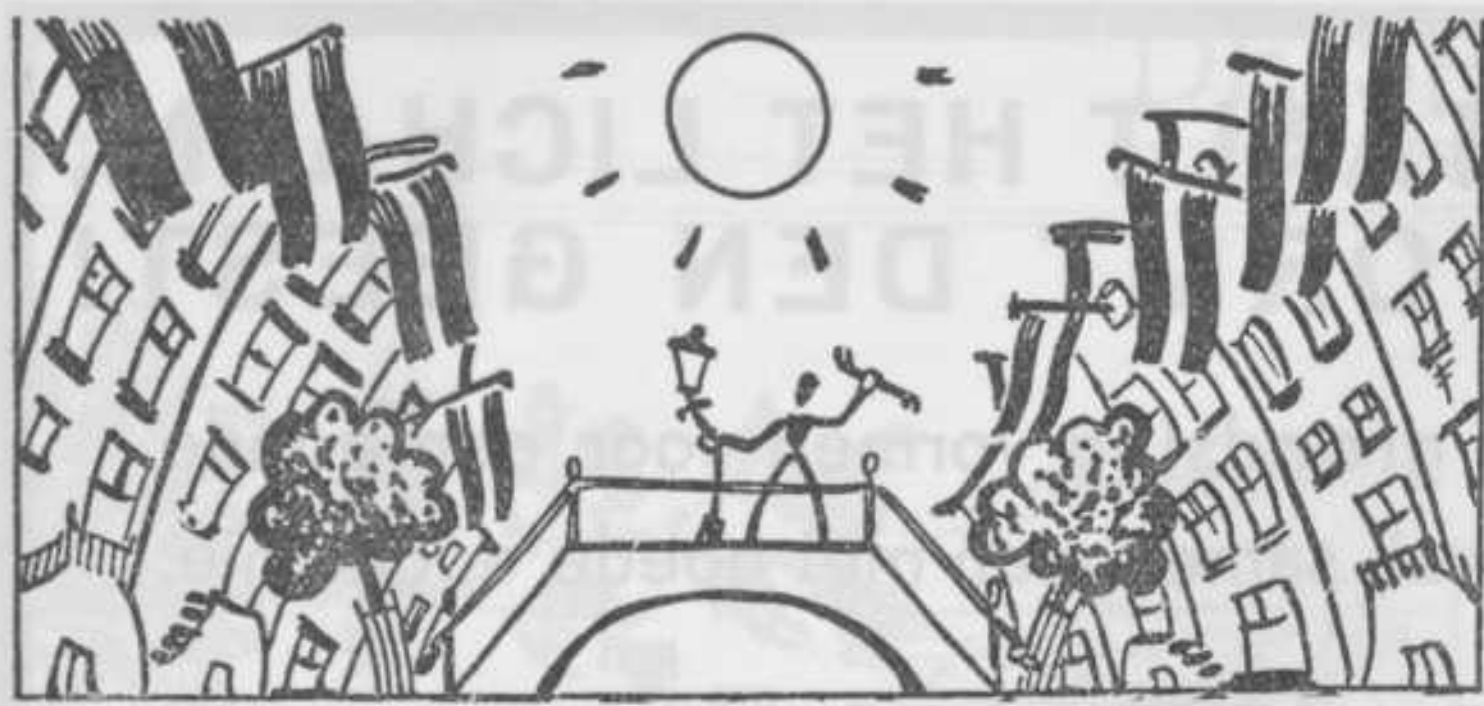
Zeer zeker, de Almanak 1938 mag er wezen in ieder opzicht, doch even zeker blijft er nog veel te wenschen over ook! We denken hier aan het mengselwerk, het belangrijkste gedeelte van de Almanak, waarin ieder zijn individualiteit hoogtij kan laten vieren.

Ach, wat een schoone gelegenheid! En toch, slechts zeven stukjes prijken er in de Almanak 1938, zeven stukjes, die het waardig gekeurd zijn in het boekwerk van het D.S.C. te prijken, die daar vertegenwoordigen, wat er bij ons aan literaire capaciteiten, fantasie, originaliteit en humor leeft.

Een beschouwing van de „Zeven D.S.C.-Wonderen” aan de hand van bovenstaande eigenschappen, zij aan bevoegder personen overgelaten. Slechts enkele opmerkingen.

Hoewel een algemeene indruk moeilijk te geven is wegens de uiteenloopendheid van de stukjes, valt het toch wel op, dat ze over het algemeen weinig persoonlijk doorvoeld zijn. Naast een gezellige verhaaltrant, een objectieve beschrijving van een typische figuur, vinden we een gewilde originaliteit. Bij dit laatste denken we vooral aan de lotgevallen van Frederik.

(Vervolg op pag. 3).

JAN KLAASSEN VRAAGT ZIJN LUSTRUMDAME.

Laatst was ik toevallig in de gelegenheid om het telefoon-gesprek af te luisteren, waarin Jan Klaassen zijn lustrumdame vroeg. Ik kon natuurlijk slechts een kant van het gesprek hooren, zoodat ieder er het antwoord maar bij moet verzinnen. Dat Jan er geen gras over liet groeien, kunt U echter hieruit wel opmaken.

* * *

„Hallo Mevrouw. Hier Jan Klaassen. Zou ik Uw dochter kunnen spreken.”

„Dag Katrijn. Ja, je zult me wel niet kennen, maar ik heb je toen op een receptie gezien en ik wou je vragen om met me naar het Lustrum te gaan.”

„Ach, die receptie in Utrecht, waar jij de koekjes ronddeelde. Je had een lichtblauwe jurk aan en een kuiltje in je kin.”

„Ik vind het juist heel aardig. Maar je hebt me nog niet verteld of je mee wilt gaan.”

„Geeft niets of we elkaar kennen. Met wat drank heb je met iedereen plezier. Ik moet je wel waarschuwen, dat ik wat aan de drank ben, maar als je mee doet, merk je er niets van.”

„Er mee ophouden. Nooit. Ik ben kerngezond en altijd in het beste humeur. De fout van de meeste menschen is, dat ze er na één nacht mee ophouden. Dan krijg je er natuurlijk narigheid van. Je moet het juist bijtijds voortzetten. Maar dit is van later zorg. Zouden je ouders het goed vinden.”

„Natuurlijk wil jij, anders had je de haak allang opgehangen.”

„Oh, sorry. Dat maakt overigens de zaak een stuk eenvoudiger. Dan hoef ik het niet eens te vragen.”

„Ik ben niet ver. Mijn P₂ na 6 jaar.”

„Oh, ze doen er wel langer over, maar dat heeft toch niets met het Lustrum te maken.”

„Waarom willen meisjes in 's hemelsnaam met jongens naar een Lustrum gaan, die binnenkort afstudeeren. Ik ken er een paar, die al ingenieur zijn en waarmee ik toch liever niet naar een Lustrum zou willen gaan. Overdrachtelijk gesproken natuurlijk.”

„Nee, ik begrijp het werkelijk niet. Jij bent er toch niet zoo een.”

„Dus je gaat mee.”

„Hè, hè, dan schrijf ik je nog wel eens. Heb je nog steeds dat kuiltje in je kin.”

„Oh . . . Ah.”

„Dag.”

„Ik droom nooit, maar ik zal het proberen.”

„Ja . . . Nm, Nm.”

* * *

Hier eindigde het gesprek en Jan Klaassen kieverde een paar borrels naar binnen om tot rust te komen. DE I.

(Vervolg van pag. 2).

Een minder bizarre stijl, meer ongekunsteldheid en eenvoud in taal, zou, het overigens verdienstelijke stuk, zeker ten goede gekomen zijn.

Deze ongekunsteldheid en eenvoud vinden we wel terug in „Adriaan de Intellectueel”, o.i. het beste in deze Almanak. Een stuk zonder veel pretenties, maar juist daarom in z'n soort zeer verdienstelijk.

Bij de „Tooneeltrein” vonden we het slot gezocht, een „coup de théâtre”. Ook „De Roof in de Kerkstraat” doet in het begin meer verwachten dan het slot brengt.

Resten ons nog slechts de schetsjes, waarvan „Gesprekken in de Spoorwagen”, in z'n soort zeker goed geslaagd mag heeten. Een goede typebeschrijving geeft ook „Ouwe Gerrit”. Minder te appreciëren vonden we het verhaal van „De rooie, en de ontzaglijke Mina”.

Een goedkoope intrige om een matige persoonsbeschrijving.

We misten echter wat in het mengelwerk. En dat zijn het literaire element en de poëzie. Naar een fijn gevoeld gedichtje, zooals we in oude Almanakken wel eens aantreffen, zochten we vergeefs. Ook een mooi, doorvoeld stukje, waaruit menselijke gemoedswarmte spreekt, komt er niet in voor. Zelfs de humor, primaire levensuiting, is slechts zeer schaars gezaaid.

En zoo is er dus nog veel te wenschen over, ondanks het feit, dat onze Almanak de beste is van alle anderen!

J. C. FRANCKEN.

VAN DEN KLAPSTOEL

UITVOERING T. H. PERSONEEL.

Niet alleen het D. S. C. viert dit jaar z'n lustrum; ook de muziekvereniging „T. H. Personeel” kan er zich op beroepen dit jaar een leeftijd bereikt te hebben, die zich met het grootste gemak door vijf laat deelen.

Zoo waren we dan Woensdag j.l. getuige van de viering van het 3e lustrum van het muziekgezelschap „T. H. P.” En al is dan deze vereniging vergeleken bij het D. S. C. nog niet zoo bijster oud, het lawaai, dat de herdenking van dit heugelijke feit maakte was er niet minder om.

En terecht! Want het is zeker niet toevallig dat het personeel van de Technische Hoogeschool zich verenigd heeft in een fanfaregezelschap.

In elk beroep loopt men nu eenmaal de risico een slaaf te worden van de dagelijksche sleur; het T. H. personeel maakt daarop heusch geen uitzondering.

En zou er voor een T. H.-persoon, (als we het in 't enkelvoud zoo mogen noemen) dat den geheelen dag in de rustige, serene sfeer van teekenkamer, laboratorium of collegezaal z'n alledaagsch, telkens moeten terugkeeren, min of meer wetenschappelijke arbeid, verricht, een gezonder reactie te bedenken zijn dan een schetterende trompet, een knallende klets van een pauk of het hooge schrille gefluit van een pittige piccolo? (De chef-smid en de sirene-bediende vallen helaas buiten deze beschouwing). Het was misschien wel juist deze laatste overdenking, die het ons zoo deed betreuren, dat wij tusschen de uitvoerenden zoo weinig hoogleeraren mochten ontdekken. Kan de oorzaak hiervan misschien gelegen zijn in onze ietwat ververwijderde logeplaats, aan de bezielende leiding van den Heer van Mechelen, de dirigent van het gezelschap is dit zeker niet te wijten.

Een bespreking van de nummers afzonderlijk is haast ondoenlijk. De, meerendeels voor den muziekliefhebbers niet onbekende, fantasieën, walzen en opera-selecties, werden stuk voor stuk met groote stiptheid, zooals dat mannen van de exacte wetenschap past, uitgevoerd. Voegt men hierbij dan de gratie van de techniek, waaraan deze stiptheid zich paarde, dan kan men slechts constateren dat dit een uitvoering was, de T. H. waardig.

Toch kunnen we niet nalaten nog even in 't bijzonder te wijzen op de kostelijke Io Vivat-paraphrase, die ons uit het hart gegrepen was. We vonden er dan ook een kleine onbillijkheid in dat de „Jolly Boys” hoewel zij ook een zeer verdienstelijk stuk lawaai wisten te produceeren met hun xylophoons, nog meer succes oogsten dan het gezelschap zelve.

De ware waardeering voor het gezelschap kwam dan ook pas tot uiting in het op één na laatste nummer: de gelegenheid tot felicitatie.

Zeer vele hooggeplaatste personen uit T. H.-kringen, doch ook uit die der zustervereenigingen bestegen achtereenvolgens het podium, om daar hun goede wenschen en gaven te deponeren.

Het spreekt dan ook wel vanzelf, dat de hierop volgende slotmarsch „Death or Glory”, voor niemand meer een probleem was en men zich naar de danszaal begaf, waar vele obers reeds de komst van de menigte verbeidden.

Een beschrijving van het bal, dat hierop volgde, valt helaas buiten het bestek van dit verslag; volstaan we dus met de muziekvereniging „T. H. P.” nog zeer vele, even geslaagde lustrumvieringen toe te wenschen.

P.

REPETITOREN

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, RADIOTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE bij ir. J. Bloemsma, ing. radio E.S.E., oud-assistent T.H., Mient 551, Den Haag. Tel. 393278. Lijn 11 en bus P.

Ir M. van der Veen, e.i., oud-assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK (bekn. cursus), WISSELSTROOMTHEORIE.

SPORT STAALT HET LICHAAM, STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen voor een goede toekomst, indien zij samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling — KORTENAERKADE 1, DEN HAAG

HEMDEN
ROK-VESTEN
SJAALS
DASSEN

W. Croon

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

HOTEL CENTRAL

WIJNHAVEN 6 — DELFT

CENTRALE VERWARMING

STROMEND WATER OP ALLE KAMERS

PRIMA DINERS à F 1.—

F 0.80 BIJ ABONNEMENT

10 DINERS F 8.—

LOGIES MET UITGEBREID

ONTBIJT à F 2.50

PRIMA CONSUMPTIE

ZALEN VOOR BRUILOFTEN EN PARTIJEN GRATIS

J. Baretta

Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151

Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**

voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**
A° 1695

HUIZE „WESTEINDE”

TE 'S-GRAVENHAGE

biedt aan dames en meisjes een aange-
naam Tehuis voor korten of langeren tijd.
Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor
logies met volledig pension, desgewenscht
alleen kamer met ontbijt. Rustige en
gunstige ligging in het centr. van de stad.
Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert
1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

VOOR KWALITEIT SCHOENEN

Hautepin

HIPPOLYTUSBUURT 29a - TEL 1404

Reparatie-inrichting voor alle
merken automobielen

GEBR. HABEKOTTÉ
ROTTERDAMSCHWEG 144 - TEL. 1179

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

DOELEN KINO

HET INTIEME THEATER — TEL. 130

Presenteert vanaf VRIJDAG 28 JANUARI a.s.
Lilian Harvey en Willy Fritsch in:

„7 OORVIJGEN”

een moderne, dolkomische film met pakkende schlagers
en een uiterst geestige handeling.

Voor de pauze:

MARIKA RÖKK in: **„CARROUSSEL”**.

Verwacht vanaf Vrijdag 4 Febr. het ongeëvenaarde
Fransche meesterwerk **„WILDE NACHTEN”**
met Gaby Morlay en Victor France.

TECHN. HOOGESCHOOL

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Adrianus Johannes Cosijn, Mijn-ingenieur, op Donderdag den 3den Februari 1938, des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beide goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. J. H. F. Umbgrove.

De titel van het proefschrift is: „Statistical studies on the phylogeny of some foraminifera. Cycloclipeus and lepidocyclina from Spain, globorotalia from the East-Indies.”

De Rector Magnificus,
C. B. BIEZENO.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Electrotechnisch Ingenieur: A. de Haas.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor Electrotechnisch Ingenieur: J. W. H. Crommelin; G. J. Flim.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Electrotechnisch Ingenieur: S. C. Maathuis.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: W. Altmann.

INTERNATIONAL STUDENT SERVICE.

Hulpverlening aan Universiteiten in China.

Het Ned. Comité van Int. Stud. Service meldt ons: Nu de hulpactie ten bate van Chineesche Universiteiten en Studenten, gevoerd door het Nederlandsch Comité van International Student Service, aan de meeste Universiteiten in Nederland tot een einde is gebracht, publiceeren wij hierbij dankbaar de verheugende resultaten:

Leiden:	Collectes	f 409.05	
	per giro	„ 285.—	
	Totaal	f 694.05	f 694.05
Amsterdam:	Collectes G.U.	f 505.—	
	Collectes V.U.	„ 50.—	
	per giro	„ 27.50	
	in handen	„ 10.—	
	Totaal	f 592.50	„ 592.50
Utrecht:	Collectes	f 664.82	
	per giro	„ 33.50	
	Totaal	f 698.32	„ 698.32
Groningen:	Totaal	f 188.25	„ 188.25
Rotterdam:	Collectes	f 94.85	
	per giro	„ 8.—	
	Totaal	f 102.85	„ 102.85
Delft:	per giro	f 23.50	f 23.50
Andere steden:	Totaal	f 32.—	f 32.—
	Totaal op 19 Jan. '38	f 2371.44	
	Administratiekosten	„ 67.87	
	Saldo	f 2303.57	

VAK-VEREENIGINGEN

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude”.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

Th. H. Navis,

President.

J. A. van Slingelandt,

Secretaris-Penningmeester.

C. de Groot,

Commissaris.

Namens het Bestuur:

J. A. VAN SLINGELANDT,

Secretaris.

Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie.

De Wetenschappelijke Commissie der Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie verzoekt studenten aan de Nederlandsche Universiteiten en Hoogescholen (met inbegrip van pas afgestudeerden), die in 1938 gedurende eenige maanden hunne studiën zouden wenschen voort te zetten in de Vereenigde Staten, zich, met opgave van hun tot dusver afgelegde studiën en met een omschrijving van hun studieplan in Amerika, over overlegging van aanbevelingen, vóór 15 Febr. a.s. schriftelijk aan te melden bij Prof. Dr. H. A. Brouwer, Geologisch Instituut der Universiteit, Nwe Prinsengracht 130, Amsterdam. Aan een beperkt aantal wordt door de Fundatie steun verleend, welke in hoofdzaak uit vergoeding der reiskosten zal bestaan. Ook voor studeerenden, die geen subsidie verlangen, bestaat gelegenheid om van de aanbevelingen der Nederlandsch-Amerikaansche Fundatie gebruik te maken.

In verband hiermede wordt verzocht tevens op te geven, of een uitzending al dan niet van het verlenen eener subsidie afhankelijk wordt gesteld.

Het Nederlandsch Comité van International Student Service dankt hierbij allen, die deze actie tot een zoo gunstig resultaat voerden, van harte voor hun medewerking en hulp.

Dat de gezamelde gelden, uit alle deelen van Europa, een goede bestemming krijgen moge blijken uit de volgende gegevens:

De 12e Januari meldde een telegram aan het I. S. S. bureau te Genève, dat een werk-comité in *Chang-Sha* was samengesteld uit de Professoren Chang-Po-Lin (rector van de Nankai University), voorzitter, Mei-Yi-Chi, (rector Tsinghua University, Peking) secretaris, en Mr. Berthier (Banque d'Indo-Chine, Hankau) penningmeester.

Er is reeds £ 300.— gezonden voor het inrichten van een studentenhuis; zoodra verdere plannen van dit comité bekend zijn, zal meer geld kunnen worden overgemaakt.

Naar *Shanghai* werd £ 450.— gezonden voor directe hulpverlening en evacuatie van Professoren en studenten.

In het geheel is thans £ 2000.— in Genève binnengekomen; in de verschillende landen is of wordt op 't oogenblik nog £ 4000.— bijeengebracht zoodat de totale opbrengst van de actie ongeveer £ 6000.— zal bedragen.

De hier volgende brief werd door Lord Cecil, lid van het Internationale I. S. S. comité, en winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede, gericht tot International Student Service:

„I heartily welcome the action of International Student Service in initiating this appeal to help the thousands of Chinese students who are suffering as a result of the present hostilities. Through its long tradition of relief-work carried out in a spirit of complete impartiality, I. S. S. has won the confidence of the international university world.

But its appeal is not only humanitarian, it is also constructive: in helping to keep alive and unbroken the tradition and work of the Chinese Universities, it is helping to build the new China which will emerge when the war is over. — For this reason I cordially commend the appeal, and hope, that it will meet with a generous response from university people all over the world.”

Deze boodschap zal ongetwijfeld weerklank vinden bij degenen, die reeds aan deze actie meewerkten en haar steunden, en hopelijk een aansporing zijn voor nieuwe contribuanten aan deze hulpverlening. (Sic! Red.).

ALGERIJSCHES PAGINA

DE TAM-TAM.

De dag is zoo juist angebroken,
De Oosterhemel kleurt zich rood.
Allah heeft weer 't Licht ontstoken,
Mohammed, zijn profeet, is groot.

De eerste zonnestrallen,
Beschijsen de witte huizen,
Om de Geloovige te onthalen,
Maar de Giaur te verguizen.

De verzengende, schroeiende, broeiende gloed,
Doet Mohammed's koren groeien.
Maar d'Ongeloovige in zijn overmoed,
Zal hij in brandende kluisters boeien.

Van de slanke, sierlijke minaret,
De moëddzin elke Mohammedaan,
Oproept tot het gebed.
De dag vangt aan.

Een forsche Sheik met zijn kameel,
Gaet peinzend bij de moskee staan.
Soms valt hem een vurige blik ten deel,
Van onder een sluier vandaan.

Peinzensmoede treedt hij binnen,
In de serene tempel, de moskee.
Alvorens het uitverkoren werk te beginnen,
Vraagt hij Allah's zegen mee:

„La illa illa Allah,
Gij die alles weet,
Uw symbool is de Kaäba,
Mohammed is Uw profeet.
Ik buig mij voor U ter neder,
Zooals het een Moslim betaamt.
Zendt Uw toorn op den Giaur weder,
Zoodat de hond zich schaamt.
Hen allen zal ik verdelgen,
Dat is mijn duurste plicht.
Hun bloed zal ik verzwelgen,
Verminken hun gezicht.”

In Allah's huis, de vrome Moslim,
Wordt niet in zijn gebed gestoord.
De zon neigt reeds ter Westerkim,
De dag gaat voort.

En buiten op de donkere straat,
Weerklinkt een dreunende cadans.
Eeuwig en immer dezelfde maat,
De muziek van de tam-tams.

Overal hoort men ze weerklinken;
Hun zeurig, eentonige geluid,
Doet de menschen in een roes verzinken,
Ze sluimeren in, het spel is uit

Als de Sheik uit de moskee naar buiten schrijdt,
Is het nacht reeds, donkere nacht,
Hij die denkt dat hij voor zijn overtuiging strijdt,
Heeft zijn dagtaak weer volbracht.

J. K.

MOSTAGANEM *).

Het is smoor heet.

Hoog in de vaal blauwe lucht brandt de felle zon. De kleine straatjes, die stijlen tegen de heuvels opkronkelen, zijn verlaten; een enkele schurftige hond snuffelt loom in het stof en de afval die kris kras over de hobbelige keien verspreid ligt. Scherpe schaduwranden vallen schuin over de goor gele wanden van de dicht tegen elkaar gebouwde huizen. De lucht trilt boven de platte daken, er hangt een drukkende stilte die alleen verbroken wordt door het eentonig ruischen van de branding en het zwak gepuf van een motorbootje in de kleine haven.

Beneden, aan de voet van de volgebouwde heuvels, ligt de verlaten kade. Twee kranen steken roerloos boven de stapels kisten, zakken fosfaat en afgedekte vaten uit. Een zestal visschersscheepjes dobberen traag op de flauw golvende, groene, zee. Even buiten de kust, op ongeveer een halve mijl afstand, liggen roerloos twee blauwe torpedojagers voor anker, de vlaggen hangen slap omlaag

Plotseling wordt de rust onderbroken.

Drie korte sirene-stooten snorpen door de lucht. Uit de pijpen van de torpedojagers kronkelen zwarte rookwolken omhoog. Op de kade wordt de deur van een klein kantoor opengesmeten. Twee havelooze Europeanen in smerig gele kahki pakken slenteren naar de aanlegstijger van het motorbootje, porren de Arabische stuurman wakker, bijten hem enkele korte bevelen toe en stappen dan in. Haastig slaat de Arabier, met een verbluffende handigheid de motor aan. Het bootje ploft weg, een wit bruisend schuimspoor achterlatend Even later stoomen de torpedo-jagers weg en het motorbootje met de havenambtenaren terug.

Alles verzinkt weer in diepe loome rust. De middagzon brandt

* *

Als een vurige bal zakt de zon achter de horizon. Een koele zeewind vaagt de zengende hitte uit de nauwe straten. Een levendige drukte beheerscht de stad. Kleine half naakte jongens drijven hun kudde geiten voor zich uit, waterverkoopters prijzen luid hun waar aan, een karavaan zwaar beladen kameelen sjokt naar de kade

Hier en daar flikkeren de olielampjes reeds op en worden matten uitgerold. Even later hurken Arabieren bij hun waterpijp neer. Door de steegjes schuiven allerlei vreemde gestalten een zwaar gesluierde vrouw haast zich naar huis uit de cafetjes klinkt schrill het gezang van de dansmeisjes. Bedelaars nemen hun plaatsen in op de hoeken van de straten en prevelen aanhoudend hun smeekbede.

Juist als de duisternis ingevallen is, doemen aan de horizon de lichten van een schip op en een half uur later meert een vuile kolenboot aan de kade. Kort daarop loopen matrozen en stokers de smalle straatjes door en verdwijnen bij groepjes door de lage tochtdeurtjes van de danslokalen en cafeetjes Een van hen slentert echter niet als de anderen van kroeg tot kroeg, doelbewust kiest hij zijn weg in het warnet van gangetjes en slopies, tot hij eindelijk, boven aan de heuvel, de buitenwijken van de stad bereikt. Hij klopt bij een van de kleine huisjes aan. Het duurt even voor de deur krakend open gedaan wordt. Op de drempel, in het gele licht van een petroleumlamp verschijnt een vrouw die hem verbaasd aankijkt. Dan vraagt hij vriendelijk, terwijl hij naar zijn beurs grijpt: „Käloema, käloema räada dël drotô papagôna sjerosadé?“ **) Zij knikt

* *

Even later stapt hij fluitend met een kooi onder de arm naar boord terug.

Oran, Augustus '37.

de L.

*) Kleine haven in Fransch Algerië 25° 57' N.B. 0° 4' O.L.

**) „Kunt U mij die papegaai van laatst nog verkoopen?“

VOLGENDE WEEK EEN DARDANELLISCHE-PAGINA

VEREENIGINGEN

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

F. Bordewijk — De Wingerdrank.
Ben van Eysselsteijn — Tusschen Zuiderkruis en Poolster.
Maurice Gilliams — Oefentocht in het Luchtledige.
Filip de Pillecyn — Hans van Malmedy.
Antoon Coolen — Lentebloesem.
J. Slauerhoff — De Opstand van Guadalajara.
Arthur van Schendel — De Grauwe Vogels.
Albert Verwey — Het Kind van het Land. (Een gedicht).
Albert Verwey — Amsterdam en Vondel.
H. J. v. Nijnatten-Doffegnies — De Nijmershof.
Kristal. (Letterkundig Jaarboek 1937 onder Redactie van Emmy v. Lokhorst en Victor E. van Vriesland).

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

Compton Mackenzie — The South Wind of Love.
Hugh Walpole — John Cornelius.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Vicki Baum — Liebe Und Tod Auf Bali.

V. OOSTERSCHE SCHRIJVERS.

Takeda Izumo e.a. — Chushingura.

V. SLAVISCHESCHRIJVERS.

Konstantin Fedin — De Ontvoering van Europa.
Marja Dombrowska — Die Landlosen.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

L. C. Vrijman — Slavenhalers en Slavenhandel.
Ernst Lewalter — Unsterbliche Anna Pawlowa!

VII. LAND EN VOLKENKUNDE, REISBESCHRIJVINGEN.

Dr. P. H. Ritter e.a. — Rondom de Zuiderzee.

IX. SPORT EN TECHNIEK, RECHTSWETENSCHAP.

Fr. de Witt Huberts — De Beul en z'n werk.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Francisco De Goya — Die Schrecknisse Des Krieges (85 Radierungen).

M. M. van Dantzig — Frans Hals Echt of Onecht.
Frank Napier — Curtains for stage Settings.

XII. GODSDIENST EN WIJSBEGEERTE, PSYCHOLOGIE.

Max Picard — Die Grenzen der Physiognomik.
Maurice Maeterlinck — Devant Dieu.

D. S. M. G. „APOLLO”.

De eerstvolgende repetitie van het orkest vindt niet plaats op Maandag, doch op Donderdag 3 Februari. Nogmaals vestigt het Bestuur er de aandacht op, dat men bij afwezigheid, het Bestuur daarvan in kennis dient te stellen en men bovendien heeft te zorgen dat meegenomen partijen wél aanwezig zijn.

Namens het Bestuur:

J. W. VAN PIENBROEK,
Bibliothecaris.

D. S. M.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Motorclub deelt mede, dat zij den heer J. H. van der Kroft, Verwersdijk 178 alhier tot officieel D.S.M.-reparateur benoemd heeft.

Namens het Bestuur:

P. A. VAN DORP,
Secretaris.

TECHN. HOOGESCHOOL

(Nagekomen).

Laboratorium voor Technische Botanie.

De bijzonder-hoogleraar Ir. E. Selleger maakt bekend, dat hij op Woensdag 2 Februari om 11 uur zijn eerst volgend college zal geven.

D. S. A.

Wie wel eens naar Ypenburg fietst en gefietst heeft, zal zich zeker wel de vriendelijke Meidoorns langs de rand van 't fietspad herinneren. En wie heeft zich niet altijd in 't begin van de zomer, wanneer hij langs hen reed, verlustigd aan de aanblik van deze boompjes geheel overdekt met hun roode bloemenschat.

Is 't verwonderlijk dat deze Meidoorns de speciale vrienden zijn geworden van de bestuursleden van de D. S. A., die ze zoo vaak voorbij zien peddelen, en dat ze dan ook op de hoogte zijn van alle plannen.

Laatst fietste er een volijverig D. S. A.-lid naar Ypenburg, geheel alleen, wat heel dom is. Weest toch gezellig en ga met z'n tweeën of drieën tegelijk op weg. Maar deze jongeman was heel alleen. En de Meidoorntjes, die zagen, dat hij zich verveelde, kregen medelijden en begonnen een gesprek met hem.

„Zoo, zoo, dat is voor 't eerst in 't nieuwe jaar, dat je voorbij komt.” „Ja.”

„Nu gelukkig Nieuwjaar dan.” „Dank je van 't zelfde.”

„De D. S. A. is weer goed begonnen in 't nieuwe jaar, heb ik gehoord.”

„Ja, ja, de Maandagmiddag koffietafel is weer begonnen. Het is alleen jammer, dat nog steeds niet alle zweefvliegers hierop verschijnen. Je zult wel begrijpen hoe gezellig 't is om onder 't koffiedrinken allerlei vliegersverhalen te vertellen en aan te hooren en hoe enthousiast je zelf wordt door de sterke verhalen van anderen.”

„Ja. Het is te hopen dat de D. S. A.-koffietafel dan binnenkort een overweldigende populariteit zal bezitten. Ik heb ook gehoord dat er weer talrijke lezingen door de meest vooraanstaande personen uit de luchtvaartwereld op 't programma staan.” „Zoo, vertel eens op.”

„8 Februari komt de bekende zweefvlieger Hoekstra op de Societeit een lezing over het zweefvliegen houden met een lange film ter illustratie.

Verder houdt ook in Februari de heer H. Cannegieter een lezing over Meteriologie. Dan zal nog luitenant J. Bach hoofdredacteur van de Vliegwereld, er één houden over wetenschappelijk vliegen. Tenslotte zal waarschijnlijk ook Professor Idrac uit Parijs naar Delft komen met een lezing over de vogelvlucht.”

„Wel, wel, dat zullen lezingen zijn, die de moeite waard zijn. Ik zal ze in de gaten houden. Hebben jullie soms ook gehoord van dat fantastische plan over Engeland.”

„Ja, natuurlijk. Wij hebben 't allang van 't bestuur gehoord. Alleen, jongeman, het is lang niet zoo fantastisch als je denkt. Zullen wij je er eens alles van vertellen?”

„Ja, graag.”

„Het bestuur van de D. S. A. bereidt een gesamenlijke vliegtocht met Paschen naar Engeland voor. Hiertoe staan jullie vliegtuigtoestel de Prinses Juliana en eenige toestellen van de N. L. S. ter beschikking. Deze toestellen zullen door de gebrevetteerde D. S. A.-vliegers naar Engeland gevlogen worden, waar eenige gezellige vlieghavens worden opgezocht. Er zal dan ook een excursie naar één van de Engelsche vliegtuigfabrieken worden gemaakt, waarschijnlijk de „de Havilland” fabrieken.”

„Nu, het lijkt me toch vrij fantastisch.”

„Wel nee. De Prinses Juliana en een gesloten toestel zijn al gevuld. Het is dus zaak je zoo snel mogelijk bij het bestuur op te geven. De kosten zullen niet eens zoo hoog zijn en bedenken wat een vlaggevertoon je in Engeland houdt en vooral wat een pret je er zult maken!”

„Het is werkelijk schitterend. Nou, ik ben al weer op Ypenburg. Saluut, bedankt voor de gezelligheid.”

„Hé, hé, wacht nog eens even. Even nog een ernstig woordje. Jij zweeft nu maar zoo rustig; maar ben je al tegen ongelukken verzekerd? Het bestuur heeft heel gunstige verzekeringspremie's weten te verkrijgen, zooals al in de Spiegel van 29 October heeft gestaan. Hierop is nog niemand ingegaan. Deze premie's zullen binnenkort vervallen als niemand zich opgeeft. Overdenk 't zelf nog eens goed en zeg het vooral aan je zweefvrienden. Voor nadere inlichtingen over deze premie's moet je je maar even wenden tot de thesaurier.”

„Nu, vlieg ze.”

Namens het Bestuur van de D. S. A.

J. S. GARRER.

Kleine advertentiën

Ter overname gevraagd:
TEEKENTAFEL
met **MACHINE**

Kleine teekentafel aangeboden.

ROSEN JACOBSON, O.D. 223

NAAMLooZE VENNOOTSCHAP
W. D. MEINEMA'S DRUKKERIJ

II STAAT STEEDS II
VOOR U GEREED II

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALL

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALL- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

JUIST VERSCHEEN:

Leerboek der
**Technische
theoretische
Mechanica**

door
Ir J. F. SCHUH e.i.

Deel I - Algemeene grond-
slagen der Theoretische
Mechanica

f 7.25 gebonden f 8.50

Verkrijgbaar bij de Boekhandel en bij
P. Noordhoff - Groningen

WIJNKOOPERIJ
ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11 DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

Waar vindt U de grootste sorteering

Japannen

ook in
GROOTE
MATEN

?

JAPONNENHUIS
J. STEIJGER
O. DELFT HOEK PEPERSTRAAT

Tel.
1429

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ - f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

SIGAREN MAGAZIJN
„OUDE DELFT”
H. K. JÄGERS
OUDE DELFT 82 - DELFT
BIJ DE PEPERSTRAAT
TELEFOON 367 - GIRO 764

**Gerennommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken**

Groote voorraad
Pijpen
en aanverwante artikelen

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden

voor **Elementair-
analyse**

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

PRIMA COUPE
1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS
O.D. 161a - Tel. 605

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar...
het moet van STEIJGER zijn

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

**BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS**
(FA. GUSSENHOVEN)
BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:

Heerlijke theeboekjes
en Bonbons

Diverse soorten kaas-
boekjes en Zoutjes

Steeds warme croquetten in de
winkel verkrijgbaar

Taarten naar elke gewenste idee
opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

BULLETTIN

HARE KONINKLIJKE HOOGHEID PRINSES JULIANA DER NEDERLAN- DEN SCHONK HET LEVEN AAN EEN PRINSES

Vervuld van groote blijdschap, deelt de Senaat van het Delftsch Studenten Corps mede, dat er ter eere der Koninklijke geboorte hedenavond ten 5 ure een Senaatsborrel, gevolgd door Collation zal worden gehouden, waarbij de Senaat hoopt, het geheele D.S.C. te vereenigen.

Namens den Senaat,

G. L. M. VAN ES, President.

P. J. KIEN, Secretaris.

DELFT, 31 Januari 1938.

Kleine advertenties

Tot overname geschikt
TEEKENTAFEL
 met MACHINE

Deze teekentafel is geschikt voor
 tekenen met de hand en met de machine.

WILHELM JACOBSON, O.D. 221

DE ROTTERDAMSCHER
 ONGEVALLEN
 VERZEKERINGMAATSCHAPPIJ

De Rotterdamse Ongevalverzekeringmaatschappij is opgericht op 18 september 1881 en heeft sedert dien tijd een voortdurende groei en ontwikkeling doorgemaakt.

De maatschappij is nu een van de grootste en sterkste in Nederland en heeft een kapitaal van f. 100.000.000,-.

De maatschappij is lid van de Koninklijke Akademie van Wetenschappen en de Koninklijke Akademie van Letteren.

De maatschappij is lid van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij van Wetenschappen en de Koninklijke Nederlandse Maatschappij van Letteren.

De maatschappij is lid van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij van Wetenschappen en de Koninklijke Nederlandse Maatschappij van Letteren.

JUST VERSCHIJEN

Leerboek der

Technische theoretische Mechanica

van

J. F. SCHUR, w.i.

17.25 gebonden f. 30.50

Verloren of afgeleverd te worden aan de uitgeverij van de P. Noordhoff-Groeninge

WILKOOFFEN
 ALSDO 1928

B. A. VAN DEN VEN & Co.

WUNHAVEN 11 DELFT

HARE KONINKLIJKE HOOGHEID

Prinses Juliana der Nederlanden

Den Schonek het leven aan hen

GROOTE MATEN

WASSEN STOOMEN

ECONOMISCH

WET VOORDEELIGST

TEL. HAAG 1011

Wijnhuizen

MOLENAAR, Wijnhuizen

Prinses

SIGAREN MAGAZIJN

"OUDE DELFT"

H. K. JAGERS

OUDE DELFT

TELEFOON

Sigarettenmerken

Pijpen

G. I. M. VAN ES, President

W. D. MEINEMA

Prima Coupe

H. D. DELFOS

O.D. 161x - Tel. 605

PRIMA COUPE

H. D. DELFOS

O.D. 161x - Tel. 605

STATEN

PRODUKTEN

STEIJGER'S

SLAGERIJ

De heer Steijger is een van de bekendste slagers in Rotterdam en heeft een groot assortiment aan vleeswaren en slagerijproducten.

De heer Steijger is een van de bekendste slagers in Rotterdam en heeft een groot assortiment aan vleeswaren en slagerijproducten.

LIJWILBERIJ

D'ORANJEBOOM

ROTTERDAM

DELFT, 31 Januari 1938.

BANKETBAKKER

SLID VAN J. J.

(PA. GUSSENHUYEN)

De heer Slid is een van de bekendste banketbakkers in Rotterdam en heeft een groot assortiment aan banketwaren en snoep.